

Sygn. akt IICz 348/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta

Sędziowie : SO Barbara Jankowska-Kocon

: SO Maria Leszczyńska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycielki: **A. Z.**

przeciwko dłużnikowi : **Zakładom (...) spółce z ograniczoną**

odpowiedzialnością

o : **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy

J. H.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 14 marca 2014 r.

sygn. akt I Co 1272/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt. II Cz 348/14

UZASADNIENIE

Dłużnik Zakłady (...) sp. z o.o. złożył skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. H. polegającą na wydaniu postanowienia o ustaleniu niezbędnych kosztów postępowania w sprawie KM 9/13, domagał się uchylecia tego postanowienia i nakazania komornikowi zwrotu środków pobranych tytułem kosztów postępowania.

Dłużnik twierdził, że w dniu 8 kwietnia 2013r złożył w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy oświadczenie o wszczęciu postępowania naprawczego. Ogłoszenie ó wszczęciu tego postępowania ukazało się w dniu 29 kwietnia 2013r w Dzienniku Urzędowym Monitor Sądowy i Gospodarczy. Sprawa toczy się pod sygnaturą XV GN 1/13.

Wszczęte w maju 2013r z wniosku wierzycielki postępowanie zabezpieczające zostało zakończone wskutek skargi na czynności komornika.

Następnie wierzycielka wniosła o wszczęcie niniejszego postępowania egzekucyjnego. W ocenie dłużnika wszczęcie postępowania nastąpiło z naruszeniem przepisu art. 498 ust.1 pkt. 4 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. Dłużnik twierdził również, że podczas zajęcia ruchomości w dniu 9 sierpnia 2013r poinformowano komornika o postępowaniu naprawczym i o objęciu wierzytelności wierzycielki układem, przedstawiono listę wierzytelności oraz postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wydane w postępowaniu zabezpieczającym. Komornik otrzymał również oświadczenie nadzorca sądowego o objęciu wierzytelności wierzycielki układem. Mimo to postępowanie egzekucyjne było prowadzone. Dłużnik wywodził, że jest niedopuszczalne obciążanie go jakimikolwiek kosztami postępowania.

i

Uzasadniając dokonane czynności komornik powołał się na zawartą we wniosku egzekucyjnym informację od wierzyciela, że jego wierzytelność nie jest objęta układem w postępowaniu naprawczym. Komornik twierdził także, że w dacie sprawdzenia w systemie (...), tj. w dniu 26 czerwca 2013r, brak było wzmianki o wszczęciu postępowania naprawczego. W związku z powyższym podjęto czynności egzekucyjne polegające na zajęciu wierzytelności dłużnika i jego rachunków bankowych, w dniu 8 sierpnia 2013 w czasie czynności w siedzibie dłużnika oświadczył, że egzekwowana należność jest objęta układem i okazał listę wierzytelności. Przedstawiciel wierzyciela oświadczył jednak, że aktualnie wierzytelność nie jest objęta układem, jako że po sporządzeniu listy wierzytelności dłużnik złożył sprzeciw od nakazu zapłaty. W związku z powyższym wierzyciel wniósł o kontynuowanie egzekucji, która ostatecznie została zakończona wyegzekwowaniem należności.

Sąd Rejonowy w Świeciu postanowieniem z dnia 14.III.2014r. uchylił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. H. z dnia 14 sierpnia 2013r o ustaleniu kosztów postępowania w sprawie KM 9/13 i nakazał komornikowi zwrot dłużnikowi pobranych kosztów postępowania, zasądził od wierzycielki na rzecz dłużnika kwotę 177 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Wskazał Sąd, iż zgodnie z przepisem art.498 ust.1 pkt. 4 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze z dniem wszczęcia postępowania naprawczego nie mogą być wszczynane przeciwko przedsiębiorcy postępowania zabezpieczające i egzekucyjne, a wszczęte podlegają z mocy prawa zawieszeniu, z wyjątkiem postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych dotyczących wierzytelności nieobjętych układem. Zgodnie z przepisem art.517 ustawy układem objęte są dwie grupy wierzytelności: wierzytelności umieszczone na liście, jeżeli zostały potwierdzone przez wierzyciela, oraz wierzytelności sporne, gdy spór o ich istnienie czy wysokość został rozstrzygnięty po zatwierdzeniu układu. Niezależnie od tego, czy faktycznie dłużnik zaskarżył nakaz zapłaty, stanowiący

2

tytuł wykonawczy w niniejszej sprawie, w dniu wszczęcia postępowania tytuł wykonawczy już istniał, a wierzytelność została umieszczona na liście, co komornik stwierdził w dniu 9 sierpnia 2013r. Nie ma podstaw do przyjęcia, że z układu wyłączone są wierzytelności stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu, skoro ustawodawca przyjął objęcie układem wierzytelności spornych, gdy spór został rozstrzygnięty po zatwierdzeniu układu. Nie ma też wątpliwości, że wierzyciel potwierdził istnienie wierzytelności, skoro wniósł o jej zasądzenie i przystąpił do egzekucji.

Ponadto w czasie czynności w dniu 9 sierpnia 2013r wierzyciel potwierdził prowadzenie postępowania naprawczego i wpisanie jego wierzytelności na listę, przedstawił jedynie swój pogląd o nieaktualności wpisu.

W konsekwencji uznał Sąd, że kontynuowanie egzekucji było nieuzasadnione i należało podjąć czynności w oparciu o przepis art 498 ust1 pkt.4 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, tj. stwierdzić wystąpienie z mocy prawa skutku w postaci zawieszenia postępowania. W tej sytuacji nie sposób uznać za zasadne obciążenie dłużnika kosztami. Z pewnością w ocenie Sądu nie były to koszty niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji w rozumieniu art.770 k.p.c. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł jak w pkt. 1. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98§1 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c. Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł komornik. Zarzucał naruszenie przepisów prawa materialnego

tj. -art. 804 k.p.c. przez nieuwzględnienie tego przepisu, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, że egzekucja została wszczęta niecelowo -art. 498 ust. 1 pkt 4 u.p.u.n. poprzez uznanie, że nie było podstaw do wszczęcia postępowania egzekucyjnego,

-art.516 ust. 1 u.p.u.n. poprzez uznanie, że okazana przez dłużnika lista wierzytelności z dnia 28.04.2013r. jest dowodem potwierdzającym, że egzekwowana wierzytelność jest objęta układem. Wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i utrzymanie w mocy

3

postanowienia Komornika z dnia 14 sierpnia 2013r. **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy nie zasługiwało na uwzględnienie.

W postępowaniu egzekucyjnym w miejsce występującej w procesie reguły rozstrzygnięcie o kosztach w zależności od wyniku sprawy (art 98 i nast. kpc.) - obowiązuje zasada zwrotu przez dłużnika wierzycielowi kosztów sądowych, tj. niezbędnych do przeprowadzenia egzekucji (art. 770 kpc).

Egzekucja jest celowa tylko wówczas gdy podejmowane przez komornika czynności mają wpływ na sprawne zaspokojenie wierzyciela i są zgodne z przepisami prawa egzekucyjnego.

W przedmiotowej sprawie rzeczą sądów orzekających o kosztach na skutek skargi dłużnika było dokonanie oceny czy podejmowane przez komornika czynności były zgodne z przepisami prawa egzekucyjnego. Innymi słowy, czy wierzytelność wynikające z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 23 kwietnia 2013r. sygn,akt. VIII GNC 2487/13 mogła być egzekwowana. Zgodnie z przepisem art. 498 ust. 1 pkt'4 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze z dniem wszczęcia postępowania naprawczego nie mogą być wszczynane przeciwko przedsiębiorcy postępowania zabezpieczające i egzekucyjne, a wszczęte, podlegają z mocy prawa zawieszeniu, z wyjątkiem postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych dotyczących wierzytelności nieobjętych nakładem.

W momencie wszczęcia egzekucji w sprawie Km 9/13 okoliczność, że egzekwowana wierzytelność została objęta układem była bezsporna.

Lista wierzytelności z dnia 28.IV.2013r. w chwili zajmowania przez komornika ruchomości została mu przez dłużnika okazana wierzytelność egzekwowana. Znajdowała się pod poz. 551. W sprawie nie mogło również

4

budzić wątpliwości to , że wierzytelność została potwierdzona przez wierzyciela. Rację miał zatem Sąd Rejonowy przyjmując, iż w świetle art. 517 pkt.2 kpc okoliczność na którą wierzyciel się powoływał tzn. fakt zaskarżenia nakazu przez dłużnika nie powodował, że nie jest ona objęta układem.

W błędzie pozostaje skarżący zarzucając Sądowi I Instancji naruszenie przepisu art. 804 kpc.

Zgodnie z tym przepisem organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem

wykonawczym.

Podkreślić jednak należy że czym innym jest ocena co do możliwości prowadzenia egzekucji zgodnie z prawem, czym innym zaś swoista ocena treści tytułu wykonawczego.

Jeżeli zatem dłużnik złożył komornikowi niebudzący wątpliwości dowód na piśmie, że wierzytelność, która ma być egzekwowana objęta jest układem rzeczą komornika było zaniechanie dalszych czynności egzekucyjnych albowiem

postępowanie z mocy prawa uległo zawieszeniu. Bezpodstawnie także skarżący w tej sytuacji powołuje się na dyspozycje wierzyciela, który jedynie oświadczył, że nakaz został przez dłużnika zaskarżony.

Dodatkowo jedynie wskazać należy, że na liście wierzytelności mogą być umieszczone wierzytelności zarówno bezsporne, jak i sporne.

Choć przepis tego wyraźnie nie stanowi, to jednak przyjąć należy, że układem zawartym w postępowaniu naprawczym objęte są także te wierzytelności sporne, które zostały wprawdzie umieszczone na liście wierzytelności, ale które są stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub ustaloną decyzją administracyjną wydanymi przed zatwierdzeniem układu. Związane to jest ze skutkiem prawomocności orzeczeń czy ostatecznością decyzji administracyjnych.

Reasumując wskazać należy, że w sprawie nie mogło budzić wątpliwości to, że egzekwowana wierzytelność jest objęta układem, a zatem brak było

5

podstaw do prowadzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 9/13," zaś koszty które w związku z tym postępowaniem powstały nie były kosztami celowymi. W istocie zostały wygenerowane na skutek bezprawnych czynności podejmowanych przez komornika.

Z tych zatem względów zażalenie komornika nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art 397§2 kpc.

6